

Når hornflukken dræger på sine veje ud,
vi vil dog stadig lakke, for hvad vi fik af Gud.
For skønne gyldne timer med vore kære små.
at vi dem fik at værne til selv de kunne gå.

Og om engang der bliver så stille i vort hjem,
alene tak os fylder, på vejen vi går frem.
Vor sommer er vel svundet, men det er livets lov,
at nye friske kræfter skal fylde livets skov.

En fortid ligger bag os med mange gode år,
og stadig bli'r vi mindet om tid, som hastigt går.
Tak, børn, familie, venner som for os nærmest står,
tilsammen med vor næste, først livet mening får.

Mel: Fortæl det gamle budskab

oktober 1991

Kæreste Charlotte, det er
nude dit sværeste, du har
lakket mig til, men nu
vil jeg prøve at gøre det
så godt, som nu de små
grå celle kan.

Skinnepil og kogensalning
må du have mig tidskyllet.

Jeg tror, at det vil
blive en blanding af forbud
og smilid, for mange børn
dækker ja op, sådan blev
af rejse, og farvelsmåden
er ja nok heller ikke
kæret, men jeg håber du
kan finde tid af det.

Jeg håber disse vil bringe
mig, at jeg skriver dem til
dig, jeg ved ja, det er en
gave fra jer begge.

Oktober 1991.

Nu har vi jo været til
barnedåb, med vores syvende
barnebarn, den lille Chris.

Det går mig til at tænke
på, da Lasse søs var små
jeg kan se dig endnu,
den første gang du besøgte
os, Bedstefar havde kendt
dig og din mor på sygehuset,
han satte dig på albuen,
mens vi fik os en lille
kaffe, du var så lille og sød.

Kan du huske du gød
dine modige søer, da de
kørte dig på bussepladsen.

Et sidespring, hvorfor
siger man modige søer?

Bedstefar passede godt
på dig, han kom hver dag
og mærkede på dit hoved, så
det skulle jo ikke være
for koldt.

Til jul fik du jo også

en smagfuld varresub af
korn, du kan tro, din
mor var sur.

Så var der en anden
episode, når vi er med
sulten.

Vi var oppe med
alde og spise, så skulle
du lave til middag, og
din far lagde dig ned
i min seng, uden han
havde ikke set, at bedste-
fars sandtisker lå på
naltbordet, men den fik
du fat i og fik en hånd,
så der gik ild i senghøjet,
du skreg og brændte lidt
af sengen, og heldigvis
var din far inde i stuen,
så der skete ikke så meget,
det værste var, at din
sult blev forkullet og din
matros fik sin ene arm
svæden af.

Ikke må også have

varde med i stuen, for han
kom op med dig, og så for
vi jo alle sammen ned, for
at se hvor galt, det stod til,
din mor sagde, at når
kræmte du ikke få sut mere,
for du var jo brændt, så
den kom i straldespænding,
jeg ville smide matrassen
i øjen, men så begynde du,
så sagde Oldt, at du kunne
jeg de søgens reparere, så
efter den tid havde du
så en krumtøj arm.

Om sommeren skulle
vi jo have rundt i haven,
og du ville luge til blomsterne,
men ikke nok med det, jeg
skulle også, så der var
matros at handle.

Så kan vi så tage en tur
tilbage i tiden, så vil jeg skrive
om min tidlige barndom, om
hvad jeg kan huske, og hvad
jeg har fået fortalt.

Såm det fremgår af døds-
attesten er jeg født i 1924.

Men jeg er sikker på at
mine forældre ønskede, at jeg
havde været en plet på lovmul.

Min mor fik jo Carlo, da min
var sytten år, og skulle så
have mig syv år efter, så kom
efter byllesigt fødte min mig.

Det har sikkert ikke været så
synt, den gang var det jo en
skam, at få børn for man var
gift.

De første syv år af min
barndom, husker jeg ikke så meget
fra, tid over hvad der er blevet
fortalt mig. Der er et billede i det
gamle album, hvor jeg sidder inde
på græsset, jeg fik lidt op og ned
af markerne for at plukke blomster,
jeg blev så glad, når min far
kaldte mig sin blomsterpige.

Jeg kan ikke minde, at jeg
nogen sinde har fået et kædelegn
af min mor og far.

Jeg havde en lille brækrog, jeg
kørte det var en rejsekasse, der
var sat fire træjler på.

Jeg skulle ja gå og passe
mig selv, minns mine forældre
var inde og kynde røer, så var
jeg gået ind i køkkenet og
slået alle mors ryggen og
komt dem ind i den lille
vogn og så kørte jeg ind i
marken med dem, hvad
mor sagde, melder historien
ikke noget an.

Det var sad altid med køkken-
bordet, når min syede på
maskine, så sad jeg lidt oppe
på bordet og legede med sy-
tæren, og udgang havde jeg
fået fat i sakser og reserbakke
var nogle fine klippede stude
i køkkengardinet, men vi er
ind sakser, en gang var jeg
gået ind i en blomst skive (de
havde kun råd til mælke til en stude),
da mor så tilbødte dem op

og spurgte hvad laver du?
ikke noget var svært,
men der lå der allene, jeg
havde forvundet og klippe
mig selv.

Den tiden gik og jeg fik
så ungang imellem lov til
at gå hen og lege med maboernes
børn, ungang mor og far var
i marken, gik jeg hen af vejen,
jeg kære godt min far kaldte,
men jeg lod, som jeg ikke
hørte det. - (det var dumt)

så smed far, det han havde
i handerne og lå efter mig,
tog mig under armen og
så fik jeg smæk i ryggen
nede i vejen hjem, det var
første og sidste gang min far
slog mig. Jeg har til færd
et hjat ad min mor.

Jeg fik jo så en lille søster
det år jeg blev syv, det var
jeg faktisk ikke glad for,
jeg skulle hele tiden se

efter hende, synes jeg i hvertfald
eller, når der så var nogen
og lege med, skulle vi altid
have hende med, og min skulle
altid pålægge, det vi lavede.

Nu var jeg jo også begyndt i skolen,
jeg havde også fået lært at cykle
på mors cykel, så jeg måtte jo
stå op for jeg kunne ikke nå
sadden, så fik far cykelmanden
til at sætte en klods på stangen
længere ned, så der kunne sadlen
så sættes ned, det var alle
tidens.

Far havde et stykke søj
mede ved stationen, - du ved
derude, hvor motorcyklerne
havde et tår.

Der skulle jeg så komme ned,
når jeg kom fra skole om
søndagen, men det var
på gåben, for mor havde
jo cyklen, når jeg så kom
dovnt, skulle jeg længe
gulerødder eller vende løv

eller hjælpe med basken, jeg
blev aldrig glad for landarbejde.

Det gik ellers godt i skolen
høde med lektioner og kammerateren
barkset fra, at de drillede
mig engang imellem med
mit høj, min bedstemors
strikkede lange strømper
til mig, og det var, der
noget stummum bærer, der
synes, de var grimme.

Hvem strikkede også en
uldens undertøjale, som jeg
synes var så pæn, men
de stumme unge kunne
godt finde på at løfle af
i min kjole og grimt af den.

Når vi var med min bedstemor
(mamma) jeg var meget glad for
hende.

Når hun kom og besøgte os
komde for hende altid med
købt (da var der jo station
i Omsild) og det gængs
med brødbøgen. Når vi

så kom hjem, skulle hun
altid se i sine basker, og det
slog aldrig fejl, der var altid
en pose kornet (bøjer).

Det var lige meget hvad
jeg lavede, så roste hun mig,
det var ellers ikke hverdags-
brød for mig, jeg fik altid
at vide, at det kunne jeg
gøre bedre.

Jeg kan tydelig huske, da jeg
begyndte at strikke, det var
før jeg begyndte i skolen,
mamma havde stæbt en 15-20
masker af og strikket et
par pinde, så skulle jeg
strikke, men det var så
fast, at jeg næsten ikke kunne
skubbe maskerne på pinden,
men jeg fandt så tid af
at strikke løsere, så gik det
men man sagde, at jeg skulle
strikke fastere ellers bliver det
ikke færd, jeg havde strikket
et stykke på længde med

begyn her, og det skulle
bedste ja se, at nu kunne
jeg srikke, og tøm raste
mig til skærme, jeg skulle
maka helne den dygtigste
i hele skolen. (Jeg må hils
at jeg blev skæmsed)
-det var ikke kendt,
men jeg glemte det
i mange år.

Da jeg så begyndte i skolen,
kom jeg tid til bedste i
sammenferien, det var alle
tidens, jeg fik franskbrød
med rigtig smør og ægke
tilhanning, men jeg synes
nu ikke det smagte godt,
jeg var vant til margarine
og kunsbranning. Jeg fortalte
ikke bedste, at jeg ikke kunne
lide det.

På det tidspunkt begyndte
de at tage ispiende på vejrid,
det var ikke ret langt fra
huss bedste havde, så det

hædte, - at jeg fik en ispiend,
det var gulf.

Bedste var også gode
venner med rutebilskufføren,
så fik jeg lov at komme
med, når skulle til et par
byer længere ude, og så vendte
når og kom tilbage igen,
det var også en oplevelse,
jeg var ikke vant til bilen.

Der var så hyggeligt hos
bedste, mens hus var vindings-
mark med strålag, det lå lige
op af vejen, der var nok kun
to trin fra træppen og tid
på vejen, tøm havde en stor
tørkehave med timebarbrær
hele vejen rundt.

Når vi sad inde i stuen,
kunne vi se sejlskibene på
Sandens fjord, det var jo heller
ikke meget man så i Duvild.

Vi skulle også besøge mine
noster, når jeg var på ferie, der
var nok 3 km, vi gik altid

og jeg indviede mig altid over,
at bedste gite i graskanten,
det kunne tinn bedst holde
ud, det var ikke så hårdt
som mejen, det var græsvej,
tinn havde nogle store kropsler
på fødderne, så der var tuler
i støbene.

Min mester havde en pige
som var en 2-3 år ældre end
mig, så hende skulle jeg lege
med, men jeg kom nu aldrig
til at synes om hende, tinn
var en rigtig søn, tinn
gjorde også var af mit køj,
men mor fik nu en del af
hendes køj, som tinn syede
om til mig.

Jeg havde også en anden
kousine, som kom til bedste,
mens jeg var der, tinn var
næst en alben-tyve år, tinn
skjulte (arbejdede) i Pødenstravn.

Tinn smurte frødder på
og smaltede øjenbryn og laber,

Så kom bro jeg gjorde store
øjne, det havde jeg jo aldrig
set før, da jeg så kom hjem
til Duvild, skulle jeg gøre hunde
kønne efter.

Jeg tog et spejl noget
rødt silkepapir og noget uld,
så du kom bro, jeg blev
fin, men da mor så mig,
blev jeg beordret til at
blive væk, så det var
ikke længe jeg var fin stamme.

Når jeg var på ferie, var
jeg også med bedste om med
naboen og bylle avis, det var
Sammhandler Pedergaards forældre.

Den 11 nov. hvert år, var vi
alle samlede hos bedste, det var
hendes fødselsdag, så lyde far
en lillebit, det var Oskars far,
der tørke.

Så var vi mange vi må
have været en 20 stk, der
var mange far og kusiner
og de alle havde kørsel med

Så sad damerne i en stue
og spillede hjertespi med pip
og kule, der var et stærkt
spilskabel.

Mandene sad i en anden
stue, men jeg ved ikke hvad
de spillede, men jeg tro det
var aisk.

Da de unge mennesker
sad i en tredje stue, vi små
rollinger var jo alle steder,
men det var nu spændende
og vi fik på kærteparrene.

Der var betale både med
Vestrup, og hvor min moder
både var Dronningborg, så
havde jeg en moder i Randers
samt havde en drung og en
frige og en morbrøder, også
i Randers han havde 2
drunge og 4 friger.

Min farfar og farmor kom
vi ikke så meget til, de
boede i Langkestrøp på en
gård, som de havde og

flyttede i et hus.

Når de besøgte os kom, far
og bedstemor altid til at diskutere
politik, min var venstre og far
radikal, så de snakkede jo højst,
jeg var bange for hende, og bedstemor
ville altid kysse mig og det kunne
jeg ikke lide, så jeg fik aldrig
noget mærkt forhold til dem.

Jeg havde 2 farbrødre og 3 søstre,
men det kan du jo se i
slægtsbogen jeg kan ikke
nævne alle de fætre og kusiner.

Der blev foretaget, jeg tænker
ikke hvem, at når far ikke
opførte sig ordentlig som drung,
sag bedstemor fram i
køkken og holdt ham over
brændt (drung havde de åbne
brønde, hvor det kugede vandet
op med spande) og sagde, hvis
han ikke opførte sig ordent-
lig så slap min.

Det var danske tider.

Da jeg var 12 år, var jeg

på ferie i København, jeg tænker
ikke så meget fra den ferie
indover hjemrejse, dengang
sejlede der passagerkibe fra
Stauders til København, så den
vi var med hed Cimbria.

Jeg skulle med min far
hjem, så da vi kom om
bord, fandt vi en bank,
så der kunne jeg sove, det
var om natten vi sejlede,
det gik også meget godt,
jeg faldt i søvn, men
vågnede ud fra natten,
så skulle jeg snakke
mig, jeg var kun fra toiletet,
men god morgen, der stod
en fire-fem-guldsgrunde
rundet om fra guld, som
var anbragt og lige
så meget ved siden af søn
i. Der var andet end mig der
var syge.

Men vi kom da til
Stauders, og så skulle far

sende mig med et bog til
Osild, men da jeg stod
af toget og skulle gå hjem,
jeg tror, jeg må have lignet
en fuld mand.

Da jeg kom hjem gik jeg
fra hovedet i seng men den
brakte rundt med mig, jeg
var ikke mig selv for aften.

September 92

Så må jeg vist til at minne
mig, min konfirmation.

Den tænker jeg ikke meget fra.
Min frakke kostede 48 kr hvor-
for jeg kan tænke de ved jeg
ikke. Jeg fik 90 kr i gaver
for den købte jeg en cykel
den kostede 110 kr så far
har nok spillet til.

Så har jeg tænkt sig ikke.

Inden jeg blev konfirmeret, mens
jeg gik i skole, dengang havde
vi kartoffelferie, var jeg inde på

in gård og samle kartofler op, det kunne vi tjene en 10-15 kr med.

Jeg skulle også hjælpe hjemmefra med at trække søer - det fik jeg 10 øre for række for, hold da helt ferie, hvor var de række lange synder jeg.

Vi havde også en sparpare i skolen, der kunne vi sætte penge i en gang om måneden,

Jeg var meget ked af det når jeg skulle ind til far og vide hvad om penge men jeg fik da gerne en 25 øre hver

gang, så var jeg lykkelig, bare ikke de uheldige børn så hvor lidt jeg havde, så gjorde de jo nar af mig, vi skulle også selv købe penge de kostede 5 øre og tegnebogen skulle vi have med hjemmefra ligesom alle lærebøgerne skulle vi også selv betale, så jeg fik jo baller, jeg kan huske min tiendeklasser da var næsten røn lise blade,

Men da vi begyndte fik vi en helt ny.

Dengang havde jeg lidt svært med at se, det var uordenligt.

Vi gik jo også mind til fødselsdage dengang, det var rigtig sjovt, men hvor var chokoladen altid varm, jeg brugte kungen hver gang.

Vi gav hinanden 50 øre i fødselsdagsgave.

Det år jeg blev 12 år, fik jeg ind 5 kr, så købte jeg et fotografapparat, som jeg har endnu.

Jeg ville så gerne læse, så jeg kørte til Hobro på bibliotek og lånte bøger, da var der ikke noget på skolen.

oktober 1998

Når vil jeg gerne igen at grave
i kirkemuseet, jeg har jo ikke
meget at sige mig til.

Vi kan starte med konfirmationerne.
Så kan jeg ikke tænke meget for, som
jeg har skrevet.

Jeg ville ikke i realitet, for
dem jeg snakkede med, der gik der
fortælle, at de skulle søge sølo,
og mine, side veninder havde
fortællt mig, at jeg alligevel ikke
kunne søge.

Jeg ville gerne være dame-
gids så man fandt en i klubben
der ville have mig.

Det jeg har skrevet er ikke endnu
følger senere.

Jeg blev konfirmeret i april,
så kom jeg ind at høre til mor.
på "Højvang" der vil du godt høre
var.

Det var et meget agtfuldt, der
havde gået sammen med

mandens bror. (Peger Nielsen)

Jeg skulle så stå op om morgenen
kom op i køkkenet og koge
kaffe og derefter skulle
der jo være op til mig at stå
af og mærke på det hver dag.
Det gik forbi dagen med
når afvasken så var betyde
efter middagen, skulle jeg
gå tur med drømme i barne-
vognen, og stoppe skøjter,
så blev det af den med mad
og afvask igen. Hvis jeg skulle
i igen så var hjem eller til
bedstemanden skulle jeg ind og
spørge hvem om jeg måtte gå.

Der var en fantastisk søn-
ninder det er, jeg lærte at stå
på ski, jeg fik lov at låne min
ski, men ikke det var ikke
så let, der blev mange rødder
inden jeg kunne sige dem.

Det er jeg et par ski
i julegave af min far.

Men der skete også det

at der kom münd og klovsage
på gården, så måtte vi
ingen steder gå på grund
af smitten, så i 3 uger så
jeg ikke mine forældre, det
var hårdt, jeg var jo kun
17 år. Og det var længe før
en familier stilling jeg havde

Vi vaskede størvask en gang
om måneden, det foregik med
vaskbræt og noget hjemmelavet
sæbe, det blev lavet af selv-
døde dyr, der blev kogt i grækstøbe
med noget soda, det blev
så skummelt af og lagte i
noget plader, når det så var
færdigt kunne vi straks det med
en kniv så det blev som
"schespæne" med det tynde
ikke godt.

De malte med hånd den
gang og manden havde bittel
på når han malte, når vi
så skulle vaskes det kilder
der var fuldstændig stive af

malk foran så forvandede
stærk skind på fingrene.
Alle vinteren var jeg ikke
mine hænder var hele,
skindet gik af og de randede
tude i fingerspidserne - det
var ingen spøj, opvaskvandet
var såkaldt soda.

En gang om ugen skulle
sviðerbræde og brækkebord
støres med soda og kalk
på grydesteernerne og på, og kærdebræde
så men det blev heldigvis klaj.
så nykte stary.

Så var det jeg kom til Hobro
på prøve hos en Danneprisær,
jeg tror, jeg var, der i tre
måneder, hvis der var 1
kænde om ugen i den
tid, så var det højt sat.
Lån havde en slakter der
sammenhider kom i forbindelse
med det resultat, at sin
sanitære rejse med lüs.
Fisaren selv var der mark

aldrig. Bagefter har jeg hørt,
at min onkels søn som
læder, det var jo nok
derfor at hans skulder var
i forringning, var min
moder bændler oppe.

De to måneder var gået
var det jo så færdigt.

Skulle jeg fortsætte i faget
skulle jeg til Standers, men
det havde mine forældre ikke
rød til, sagde de.

Det var da heller ikke
arhøjde det blev, der var da
vel i forsamlingens hus og en
gang om måneden.

Og der var som regel
allid en, der var så galant
at følge mig hjem i al
deltagelse, jeg havde faktisk et
nude af min mor, at jeg
skulle lade de "kølpakke" tre
skridt fra huset og det gjorde
jeg jo så indtil videre.

april 20

Jeg vil nu prøve om jeg kan
miste mere, det er svært.

3 år med forry som frisør,
var jeg hjemme til nok så
fide jeg plejede som sædvanlig
på Sundsgård.

Det var jo det sædvanlige med
op tidlig om morgenen stude op
og tage haaregrød, Karlene
skulle jo spise til 7.

og så gik det jo ellers med
rungsing, opvask, skovvask.

Der var jeg så til maj.

Så var jeg hjemme hele sommeren
for mor fik jo datter.

Jeg var på Fløring højskole
jeg det var i 1942, det var i

3 uger. Hvide Balle var der
og vi cyklede derop og hjem
hver anden søndag, jeg var jo
forlovet med Henry.

Der skete ikke så meget
Forstanderen Svartmose var

med i madbrødsbevægelsen,
han havde en lærer Wirt Hansen,
som ikke var lærer, men selv
dov for at skjule sig for bopærnen.

Da jeg var færdig på skolen
kom jeg hjem igen, men blev
så pige hos Ellen og Karlo
der havde Holmaunds forelæsninger
(den Dalggaard havde) til nyt. Og
jeg så plads hos Holmaund Christens
i Nr. 25.

Det var en vakkere aften, de
brødt jo de var fire mennesker.

Om morgenen ringede Ellen,
så skulle jeg hente den mindste
Meyn oppe i søvnerløk, hvor
Hr. V. lå og ville sone videre.

Jeg kom så i sengen med sed
i køkkenet for ham blødt
på og gav ham noget af
spise og drøftede på problem.

Så kom Hr. V. ned og skulle
spise morgenmad, men han
ville som han kunne bade
ikke sidde og spise når

i sengen sad og sked, så gik
han.

Der var to druzer mere, de
var meget uvarme, Ellen gav
dem lidt nøgen i sengen med
en kigboje.

De var også altid i sengen
så måtte jeg jo være samfund.

Da der var gået en måned
sagde jeg op, men måtte jo
så blive en ind. mere.

Så den 1. jan var jeg hjemme
igen, jeg blev ikke rast af
mine foreldre.

Når så en dag, blev jeg
ringet op af Hr. Dalleris fra
Trindrup, hun havde hørt,
at jeg ingen plads havde,
så hun ville tilbyde mig
køkkens stillingen på
Trindrup, men det mente
jeg ikke, at jeg kunne bære.
Det mente hun sagde
at jeg kunne.

Så blev jeg køkkens den

1 feb. 1943. Der var meget at
sætte, men det var en rigtig
plads.

juli 1945.

Ja der var rigtig på Trindrup, der
var jo en masse unge mennesker,
brokkelige (brigit) skæpne - barmhjertige
5 karle i garten.

Det var jo i krigsårene, så det var
jo svært med varer.

Det var der jeg begyndte at ryge, vi
kunne få 10 cigaretter om ugen, så
den skulle jeg jo have de bedste
40 ore for 10 stk.

Vi kunne ikke få kaffe, så risikede
vi nogle gange i aften til de var tømte,
så blev de smalt på en kaffekvarn,
men nydeligheden var nu så som så,
sukkeret var også rationeret, så
karlene fik kaffe fra kaffegrunden
om morgenen, det smagte rent ud
sagt smøddagsdej.

Som det var også rationeret, så det
havde vi selv, vi fik jo mange

i nydelighed smalt, var floden så
blev skæmmet af lande vi selv,
det fik karlene, så kunne hverken
jo få det vi kunne få på marken.
flommel kunne vi jo kun få det
danske, det var nu ikke så godt
frankbrødet var altid klogt i
vinden. Men det havde vi
nok af, der blev støbt en
gris og en køv på tiden.

Vi havde selv spregede de
smagte virkelig godt.

Det var ellers alle tiders sted
at være, der var hvide
til folkene og centralvarme
på frizerarbejde, det var
meget sjældent, på karlekammer
var der kaffelomme.

Fyret stod i kælderen og vi eller
jeg skulle fyre med kul og oppe
i stuerne var der brændevarme.
Mit arbejdsområde var kaffekvarn, rund-
bevarke - opvarmning og folkets
snyggere og halder. Jeg skulle
selvfølgelig have smalt, jeg skulle

to spandt kartofler om dagen.
Det hele blev vasket af en gang om
natten og vinduerne pudsede, og
gulvene blev vasket hver dag.

Når vi vaskede af, stod stuepigen
i køkkenet og fik hvin brænde
opvasken fra huskarlen, der var
for skuren og stuen, to børn, farvaskeren
og en fjerde assistent.

Trinderep var jo Sprikkelns
forsøgs gård.

Jeg havde opvasken fra
folkestuen plus gryder og fæde
o. s. v.

En gang om måneden var
der gårdmøde, det var de
fire herre fra Sprikken, der var
til frokost. De fik alt hvad
hjerterik og "meget" krusne begære,
der blev ikke sparet på smagning,
der var jo gerne nogle sjælder
kiltage, dem holdte vi sammen
og tog ind til os selv.

Tanke kassaflem havde de
brænfest, de sagde jeg abstruser,

jeg med ikke mere mange timer.
der var meget varmt, det var
jo et gammeldags brandkømpier
der skulle pynte i, men det var
meget flot, pladen eller ~~brænde~~ brænde
den nu hedder, var blevet helt
blank, det blev den hver dag.
Der blev også sykket en del mæske,
der var jo en stor have.

Jeg var også med stuen i
skoven og plukke skovhindbær,
da vi skyllede dem, ville
jeg spille armene ind, men det
var uindvundet, sagde stuen,
den kan vi skæmmes af når
de tager "sådan".

En løstun kom, kom der 4 studebær
fra Branders og skulle hjælpe.

De spiste i folkestuen, men
havde vi meget sjov med.

Jeg tror Haralden var lidt sure
for dem og vi piger, der blev
en ualdig vandkamp, det hele
flød med vand, men vi
mødte os godt.